

**Curtea Supremă de Justiție**  
**D E C I Z I E**

26 martie 2014

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Constantin Gurschi,

Judecători - Elena Covalenco, Iurie Diaconu,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătorei Cantemir din 21 iunie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 28 noiembrie 2013 declarat de inculpata

**Lupu Nelea Victor**, născută la 24 iunie 1971, originară din s.Gotești, r-nul Cantemir și domiciliată în s.Roșcani, r-nul Anenii Noi.

Termenul examinării cauzei:

1. 06.02.2013 - 21.06.2013 - prima instanță,
2. 08.07.2013 - 28.11.2013 - instanța de apel,
3. 18.02.2014 - 26.03.2014 - instanța de recurs.

**C O N S T A T Ă :**

1. Prin sentința Judecătorei Cantemir din 21 iunie 2013, Lupu Nelea a fost condamnată în baza art.287 alin.(1) Cod penal la amendă în mărime de 700 unități convenționale, ceea ce constituie 14000 lei.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că Lupu Nelea, la 29 noiembrie 2012, ora 10.40, în sala de ședințe nr.2 a Judecătorei Cantemir, în timpul ședinței de judecată, după pronunțarea de către judecător a sentinței de condamnare în privința inculpatului Forțu Ion în baza art.179 alin.(2) Cod penal, în prezența completului de judecată și participanților la proces, unde și dînsa era prezentă, s-a apropiat de mama inculpatului, Stan Stepanida și intenționat, încălcînd grosolan ordinea publică a aplicat forța fizică asupra ultimei, trăgînd-o cu mâinile de cap și numind-o cu cuvinte necenzurate, a amenințat-o verbal cu răfuială fizică, iar la observațiile președintelui ședinței de judecată nu a reacționat, continuînd s-o înjure și s-o amenințe cu răfuială fizică pe aceasta, acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc prin obrăznicie deosebită.

3. Împotriva sentinței a declarat apel inculpata, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să fie încetat procesul penal, pe motiv că fapta constituie o contravenție prevăzută de art.354 Cod contravențional și încetarea procesului contravențional în legătură cu expirarea termenului de prescripție, deoarece nu au fost prezentate probe ce ar confirma suferințele fizice sau psihice puternice, retrăirile sau vătămările corporale ale părții vătămate sau prezența amenințărilor reale și directe, invocînd că a înțeles că a încălcat ordinea publică, însă și-a dat seama despre acest fapt după preîntîmpinarea judecătorului, posibil că au avut loc mai multe observații, însă ea nu le-a auzit și nu a înțeles însemnătatea acestora; încălcarea ordinii stabilite în ședințele de judecată a avut loc, însă acțiunile sale au fost spontane, îndreptate asupra unei anumite persoane, dar nu asupra publicului, nu a avut loc încălcarea îndelungată și insistentă a ordinii publice; lipsește indicele huliganismului - opunerea de

rezistență, deoarece ignorarea cerințelor persoanelor indicate de a înceta activitatea huliganică nu constituie opunere de rezistență.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 28 noiembrie 2013, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de inculpata N.Lupu, cu menținerea sentinței.

Instanța de apel și-a motivat soluția prin faptul că probele cercetate de prima instanță, cu respectarea prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, confirmă vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii imputate și acțiunile ei corect au fost încadrate în prevederile art.287 alin.(1) Cod penal, ca huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei și de amenințarea cu aplicarea asemenea violențe, care prin conținutul lor se deosebesc printr-o obraznicie deosebită.

Concluziile privind vinovăția inculpatei în săvârșirea infracțiunii menționate au fost bazate pe însăși declarațiile acesteia, a părții vătămate S.Stan, a martorilor V.Tudos, A.Boghean, M.Handuca, și actele cauzei - raportul de autosesizare din 29.11.2012; extrasul din procesul-verbal al ședinței de judecată din 29.11.2012, prin care se constată că, la 29.11.2012, în Judecătoria Cantemir, în timpul pronunțării sentinței pe cauza penală în învinuirea lui I.Forțu, inculpata N.Lupu a încălcat ordinea publică, exprimându-se cu cuvinte înjurioase în adresa lui S.Stan, după care a apucat-o și a tras-o de păr, iar la observațiile președintelui ședinței de judecată de a înceta acțiunile, inculpata nu a reacționat și a continuat să o înjure și să o amenințe pe partea vătămată cu răfuială fizică.

Instanța a apreciat critic afirmațiile inculpatei, precum că în acțiunile sale nu sînt întrunite elementele infracțiunii de huliganism, ci se întrevăd doar elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art.354 Cod contravențional, deoarece fapta pe care a comis-o aceasta a depășit gradul de pericol social al unei contravenții, atingînd gradul de pericol social al unei infracțiuni.

Instanța a reținut că inculpata a încălcat grosolan ordinea publică într-o instituție de stat, în sala de ședințe, în prezența completului de judecată, procurorului, participanților la proces, prin atentarea la regulile sociale și morale de convețuire în societate, prin încălcarea într-un mod grosolan și demonstrativ, prin comportare obraznică față de S.Stan, numind-o cu cuvinte necenzurate, iar la observațiile președintelui ședinței de judecată nu a reacționat, continuîndu-și acțiunile sale infracționale.

Totodată, instanța a conchis că acțiunea principală a fost însoțită de acțiuni adiacente, exprimate alternativ cu aplicarea violenței și amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe asupra lui V.Stan, trăgînd-o cu mâinile de cap, amenințînd-o cu răfuială fizică, iar amploarea acțiunilor, care prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obraznicie deosebită, a fost de asemenea natură, încît a provocat indignarea mai multor persoane, care au asistat la fapta săvârșită. Faptul că inculpata a aplicat violență și a amenințat partea vătămată cu aplicarea violenței este dovedită atît prin declarațiile părții vătămate, cît și a martorilor.

Instanța a concluzionat că sînt neîntemeiate argumentele apelantei, precum că nu a avut scopul de a încălca ordinea publică, invocînd că s-a enervat, s-a agitat, acțiunile ei au fost spontane, îndreptate asupra unei anumite persoane și nicidecum asupra publicului, deoarece din probatoriul administrat, rezultă că inculpata a provocat conflictul, a insultat și a aplicat violența, cît și amenințarea cu violența a părții vătămate, a avut un comportament huliganic în sala ședinței de judecată exprimîndu-și dezacordul cu hotărîrea judecătorească pronunțată, reacționînd neadecvat, demonstrînd dorința de a se opune celor din jur, de a-și demonstra atitudinea sfidătoare față de ei, prin ce a încălcat grosolan ordinea publică.

De asemenea, instanța a conchis că sînt declarative argumentele apelantei precum că nu a săvîrșit infracțiunea de huliganism, or, probele administrate confirmă vinovăția acesteia, iar nerecunoașterea vinovăției de către inculpată urmează a fi apreciată ca o tactică de apărare, ultima urmărind scopul de a se eschiva de la răspunderea penală.

În ce privește măsura de pedeapsa stabilită inculpatei, instanța a conchis că aceasta este una echitabilă și corespunde scopului educativ și preventiv al pedepsei, la care s-a ținut seama de toate circumstanțele atenuante și agravante prezente în cauză, de caracterul prejudicial al infracțiunii, care se atribuie la categoria celor mai puțin grave, de persoana inculpatei, care anterior nu a fost judecată, se caracterizează pozitiv la locul de trai, precum și de prevederile art.61, 75 Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în limita sancțiunii normei penale în baza căreia a fost recunoscută vinovată, deoarece corijarea și reeducarea acesteia este posibilă fără izolare de societate.

5. Împotriva hotărîrilor nominalizate a declarat recurs ordinar inculpata N.Lupu care, fără a invoca vreun temei prevăzut de art.427 Cod de procedură penală, cu referire la circumstanțele de fapt a cauzei, a solicitat casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri prin care acțiunile sale să fie calificate ca contravenție prevăzută de art.354 Cod contravențional, motivînd că dînsa nu a avut intenția directă de a încălca ordinea publică, nu au fost prezentate probe ce ar confirma suferințele fizice sau psihice puternice, retrăirile sau vătămările corporale ale părții vătămate sau prezența amenințărilor reale și directe, deoarece dînsa nu a aplicat forța fizică față de partea vătămată, ci doar a apucat-o de căciulă, în rest, invocînd repetat aceleași motive cum au fost invocate în apel și descrise la pct.3 al prezentei hotărîri.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Reieșind din prevederile art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar.

Fiecare probă, cu respectarea prevederilor art.101 Cod de procedură penală, urmează a fi apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Aceste prevederi obligatorii ale legii procesuale penale au fost respectate la judecarea apelului.

Colegiul penal reține că instanța de fond și de apel, în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, le-au dat o apreciere justă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, corect ajungînd la concluzia privind vinovăția lui N.Lupu în comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal - huliganism, adică acțiunile intenționate care încălcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei și de amenințarea cu aplicarea asemenea violențe, care prin conținutul lor se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, încadrarea juridică a acțiunilor acesteia fiind justă.

Din conținutul hotărîrilor judecătorești rezultă că această concluzie s-a tras avînd în vedere depozițiile însăși ale inculpatei, a părții vătămate S.Stan, a martorilor V.Tudos, A.Boghean, M.Handuca și actele cauzei - raportul de autosesizare din 29.11.2012, extrasul din procesul-verbal al ședinței de judecată din 29.11.2012, care sînt amănunțit descrise în sentință și decizia instanței de apel, și aceste probe nu trezesc careva dubii.

Reieșind din textul recursului, recurenta nu a făcut trimitere la un careva temei concret al art.427 Cod de procedură penală, dar invocă faptul că instanța a dat apreciere

greșită probelor administrate în cauză, deoarece dînsa nu a avut intenția de a încălca ordinea publică, iar fapta ei urmează a fi calificată în contravenția prevăzută de art.354 Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional în legătură cu expirarea termenului de prescripție a răspunderii contravenționale.

Colegiul penal atestă că conform teoriei dreptului penal și practicii judiciare, prin „încălcarea grosolană a ordinii publice” se înțelege săvîrșirea unor acțiuni intenționate ce atentează la regulile sociale și morale de convețuire, care sînt încălcate într-un mod grosolan și demonstrativ de către violatorul ordinii publice, prin necuviință, neobrăzare, comportarea batjocoritoare cu cetățenii, cauzarea leziunilor corporale ș.a..

În situațiile de huliganism, făptuitorul înțelege că încalcă grosolan ordinea publică, însoțită de aplicarea violenței asupra persoanelor cu o deosebită obraznicie. Făptuitorul nu numai că înțelege caracterul infracțional al faptei, dar și dorește săvîrșirea acestor acțiuni și survenirea consecințelor.

Cele menționate caracterizează latura obiectivă și latura subiectivă a infracțiunii de huliganism, prevăzute de art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal, pentru care inculpații corect au fost supuși pedepsei penale.

În cazul concret, acțiunile inculpatei de huliganism s-au petrecut într-un loc public, fiind încălcată ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra părții vătămate și de amenințarea ei cu răfuială fizică, aceasta manifestîndu-se printr-o obraznicie deosebită, în prezența mai multor persoane.

Astfel, concluziile instanțelor de fond privind vinovăția inculpatei în săvîrșirea infracțiunii imputate, în opinia instanței de recurs, este justă și întemeiată, deoarece legislația în vigoare expres prevede că infracțiunea de huliganism în afară de prezența acțiunii principale - încălcarea grosolană a ordinii publice, presupune și prezența unei acțiuni adiacente - acțiune exprimată, alternativ, în: aplicarea violenței asupra persoanelor, amenințarea cu aplicarea violenței asupra persoanelor, opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice.

Colegiul penal denotă faptul că, în cazul încălcării ordinii publice fără aplicarea violenței față de persoană, în lipsa altor circumstanțe prevăzute de art.287 alin.(2) Cod penal, acțiunile făptuitorului nu vor constitui infracțiunea de huliganism și vor fi calificate drept contravenții.

Însă, în speța dată, s-a constatat că inculpata pe lîngă încălcarea ordinii publice a aplicat violență asupra părții vătămate S.Stan și a amenințat-o cu răfuială fizică, astfel, în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii incriminate inculpatei N.Lupu.

Prin urmare, motivele recurenței ce țin de starea de fapt a cauzei, Colegiul penal le consideră inadmisibile, deoarece în cursul judecării cauzei au fost administrate suficiente probe care confirmă cu certitudine vinovăția ei în comiterea infracțiunii imputate.

Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Argumentele recurenței, precum că nu a avut intenția de a încălca ordinea publică sînt neîntemeiate, deoarece din probatoriul administrat rezultă că anume dînsa a provocat conflictul, a insultat și a aplicat violența asupra părții vătămate, cît și amenințarea acesteia cu violența, avînd un comportament huliganic în sala ședinței de judecată, în prezența mai multor persoane, astfel că acțiunile ei cuprind semnele componentei infracțiunii de huliganism în baza căreia a fost recunoscută vinovată.

Nu pot fi reținute ca temei de admitere a recursului nici afirmațiile inculpatei, precum că instanțele de judecată incorect au apreciat declarațiile părții vătămate S.Stan, a

martorilor V.Todos, M.Handuca, A.Boghean, punându-le la baza sentinței de condamnare, deoarece, ca probe, acestea sînt adunate cu respectarea procedurii penale, verificate și apreciate de instanțe conform legislației în vigoare. Mai mult că, critica referitor la procedura de apreciere a probelor, ține de starea de fapt a cauzei și care deja a fost efectuată de două instanțe de judecată.

Astfel, toate probele administrate au primit o apreciere la justa lor valoare, iar concluziile privind vinovăția lui N.Lupu în comiterea infracțiunii imputate rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză.

Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Analizînd materialele cauzei și hotărîrile judecătorești atacate, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărîrilor judecătorești contestate.

Pedeapsa este stabilită inculpatei cu respectarea prevederilor art.61, 75 Cod penal, în limita sancțiunii normei penale în baza căreia a fost declarată vinovată, ținîndu-se seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gradul pericolului social al infracțiunii comise, persoana acesteia și de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuază răspunderea.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs va decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Reieșind din cele expuse, Colegiul conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de inculpata N.Lupu și, potrivit legii, decide inadmisibilitatea recursului, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

## **D E C I D E :**

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpata Lupu Nelea împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 28 noiembrie 2013, în propria ei cauză penală, fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, semnată la 10 aprilie 2014, pronunțată integral la 23 aprilie 2014.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu